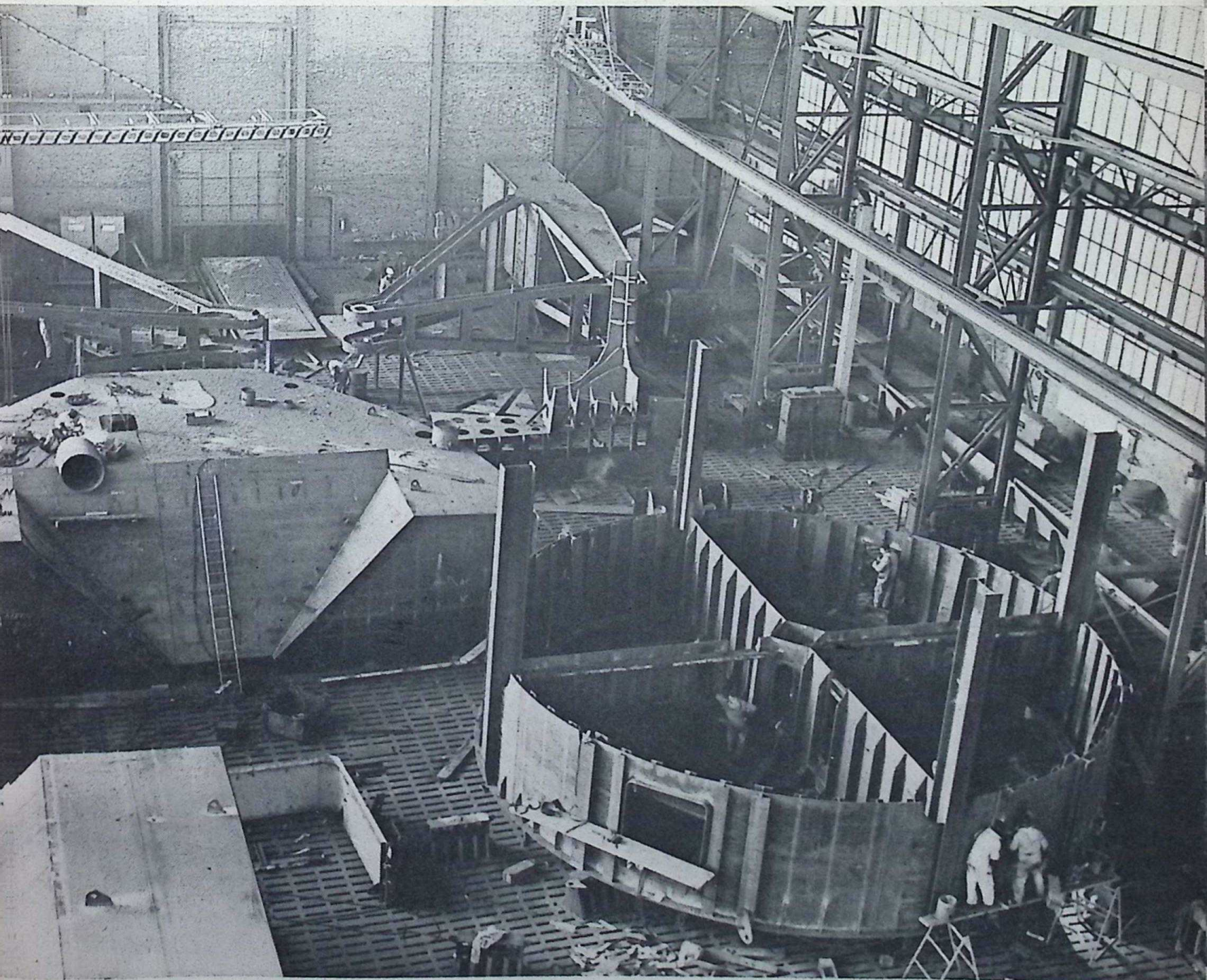

Boele-nieuws

PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

MAART 1970 No. 131

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes

tel. Rotterdam 010—134862

tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon

G. de Jong

E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer verschijnt in de eerste
week van april 1970

BIJ DE VOORPLAAT

Zoekplaatje van de lasloods op 13 febr.
U kunt o.a. vinden: sectie 3 en 4 van
CO 9900 — kraanfundatie Gem 126 — ba-
lansarmen CO 9800 — stukken voor achter-
sterven CO 9775.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

Belangrijke mededeling over Forum-avonden

Op dinsdag 24 maart en donderdag 2 april telkens om 19.45 uur zal in de grote zaal van de kantine in het kader van de voorlichting over de integratie een

FORUMBIJEENKOMST

worden gehouden.

Elke medewerker van Boele wordt op één van deze avonden verwacht en wel op de datum waarvoor hij/zij binnenkort een uitnodiging zal ontvangen.

Na opening door de directie zal één der Vakbondsbestuurders een inleiding houden over Integratie in het algemeen, gevolgd door een praatje over de Integratiewerkzaamheden bij Boele, door één van onze medewerkers.

In de pauze (met koffie) is gelegenheid schriftelijk vragen over dit actuele onderwerp in te dienen, welke door een forum, bestaande uit 2 vakbondsbestuurders, 2 O.R.-leden en 2 andere Boele-medewerkers zullen worden beantwoord. Verder is er gelegenheid voor discussie.

**Leerzame en
interessante avonden
voor alle medewerkers!**

Om U in de stemming te brengen

„Jullie zijn toch een eigenaardig volkje, hoor, daar boven de Moerdijk” zegt die gezellige Limburger in een reclamespot voor de televisie, en hij hapt eens lekker in een Limburgse vlaai.

Jullie zijn een eigenaardig volkje, zegt 'ie en de man heeft nog gelijk ook. Wij zijn in meer dan één opzicht een bijzonder eigenaardig volkje, dat van het ene moment op het andere een totaal ander gezicht kan tonen. We kunnen ons de ene dag opwinden over een kleine belastingverhoging en de andere dag met elkaar een dorp stichten, dat miljoenen kost. Met gemak kunnen we uren in ons huis schrobben en boenen om het schoon te houden en met hetzelfde gemak maken we er buitenshuis een troep van. Wij kunnen op vele manieren verschrikkelijk verdeeld zijn, maar we kunnen daarnaast ook een toonbeeld van eenheid zijn. We kunnen bereid zijn om te vechten voor het behoud van democratische vrijheid en de volgende dag tonen we ons er volmaakt onverschillig voor. En hoe dikwijls wordt het begrip democratische vrijheid niet misbruikt om ondemocratische handelingen te rechtvaardigen? Ja, we zijn — en dat geldt zowel voor boven als beneden de Moerdijk — een eigenaardig volkje. We kunnen in vuur en vlam staan voor onze rechten, we geven er met hetzelfde gemak een trap tegen. Zal het Nederlandse volk, nu het niet meer verplicht is bij de aanstaande verkiezingen voor de Provinciale Staten en de Gemeenteraden naar de stembus te gaan, een trap geven tegen het recht om eigen vertegenwoordigers te kiezen? Wij hopen van niet!

't Is niet alleen een recht, 't is ook een voorrecht. We weten allemaal wat het betekent om dat voorrecht niet te bezitten. De jongeren weten dat van recente gebeurtenissen en toestanden in andere Europese landen. De ouderen weten dat tevens van de bittere ervaringen, die in de oorlog opgedaan werden.

We kunnen zelf bepalen hoe wij geregeerd willen worden. De meeste stemmen gelden. En onze eigen stem kan daarbij van doorslaggevende betekenis zijn. Ja, dat éne stemmetje van ons kan beslissend zijn.

In principe is er daarom weinig veranderd, want stemrecht is eigenlijk morele stemplicht. Niet-stemmen betekent, dat men zich onttrekt aan het mededragen van verantwoordelijkheid. In ons democratisch bestel is het stem-principe in alle onderdelen en onderdeeltjes van onze samenleving het symbool van medeverantwoordelijkheid. Wij bepalen zelf wie de bestuursleden van

de klaverjasclub zullen zijn, we kunnen zelf de geschikte personen kiezen om zitting te nemen in de Ondernemingsraad. Wij kiezen zelf de mensen, die leiding zullen geven aan onze provincie, aan onze gemeente en... aan ons land.

Wij bezitten het recht, het voorrecht en de morele plicht tot mededragen van verantwoordelijkheid. Laten we ons daar dan ook niet aan onttrekken.

Laten we, ook al rust op ons niet meer de verplichting naar het stemlokaal te gaan, tonen ons voorrecht te waarderen door ALLEN op 18 maart en 3 juni a.s. onze stem uit te brengen.

Februari op de werf

Ja, beste lezers, denkt u zich eens in. Nog maar enige dagen geleden gleed het februari-nummer in mijn brievenbus. En precies sinds dat moment kijkt onze plichtsgetrouwe hoofdredacteur mij iedere ochtend verwijtend aan. „Waar blijft de werfnieuws-copy“?, bedoelt hij dan te zeggen.

Vanwege zijn zachtmoedige karakter zegt hij het niet, zijn blikken zijn echter veelzeggend genoeg.

Deze keer is het extra moeilijk om u verslag te doen. Werk in overvloed weliswaar, maar weinig echt nieuws.

We maakten een vlotte start met de binnenvaartverlengingen „Shell 15“ en „Shell 16“. Onderin helling I verrijzen reeds de nieuwe sekties, 2 x ca. 16 meter broederlijk naast elkaar. De nieuwe „Josephine“ sektie, 23 meter lang wordt in lasloods West in één geheel gebouwd, uit door Werf Oost geleverde losse sekties. De emmerladder C.O. 9890 en de G.E.M. 126-kraanfundatie moesten plaats maken hiervoor.

De laatste „Liesbosch“ sektie, C.O. 9900

werd op 23-2 te water gezet. De „Beaver-oak“, de balansarmen (C.O. 9800) en de achterschepen (C.O. 9775) beheersen nu het „binnengebeuren“.

Als u dit blad in de bus krijgt zal de scheepsbouwloods gestart zijn met afschrijven en bewerken van het bouwnummer 1039, waarvan de kiellegging begin mei en de stapelloop begin oktober zal moeten plaatsvinden.

En wat buiten gebeurde

Met de regelmaat van een klok komen en gaan de „ES“ schepen voor hun verlenging. Op 13 februari vertrok de „Hercules“, blinkend gepoetst en zeer gezond zo op het oog.

Op maandag 23-2 verplaatsten we de zware mast van de „Hermes“ en werd zij diezelfde dag nog in dok I opgenomen voor het verlengen. Als alles goed gaat zal zij op 6 maart weer kunnen uitdoken.

De „P.C.S. v. Hattem“ kwam eind januari aan de werf, en zal ca. 1 maart weer vertrekken met een nieuwe zuig-

en persleiding, stortkleppen, buitenboordbochten, etc. en een gerepareerde voorpiek.

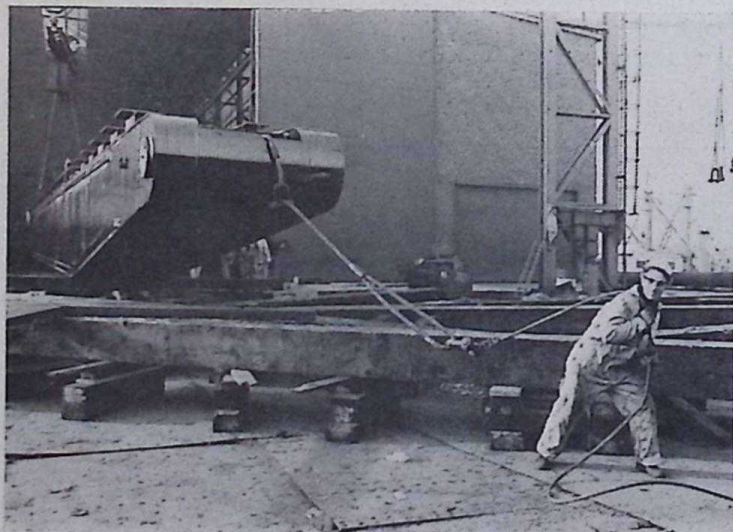
De „Edith“ een onderlosser, kwam met geradbraakte beunwanden en een onjuist werkend bodemkleppen-systeem.

Ook daarop wisten we raad.

Op de „G.E.M. 126“ werd de kraanfundatie met kraan gebouwd en velerlei ander werk uitgevoerd. 'n Ander „kraan-karwei“ hadden we aan de ir. J. G. Snip. Top en sprenkel werden afgenomen om de stabiliteit van de bok te verhogen. Ze krijgt namelijk werk op zee te verrichten. Daarover een volgend maal meer.

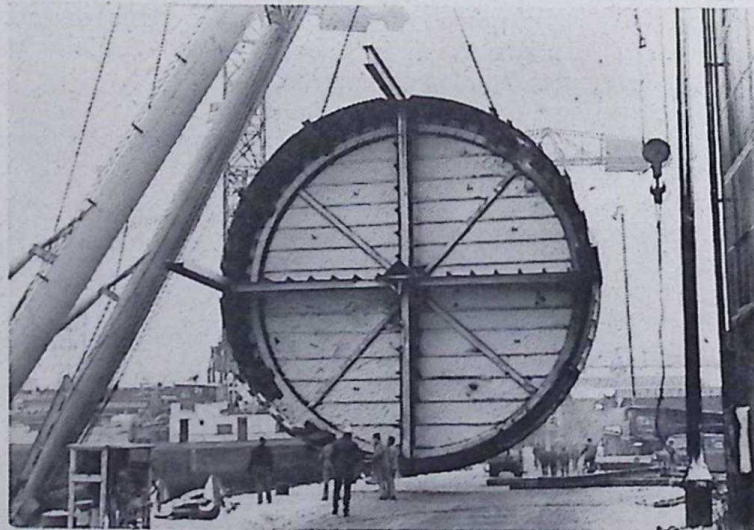
U zult ons niet kwalijk nemen dat we maar ophouden. Op dit moment liggen er nog zo'n vijftientig andere schepen aan de werf, en op ieder daarvan werken bankwerkers, timmerlieden, schilders, koper-slaggers, ijzerwerkers of lassers.

Volgende maand hopen wij u in deze rubriek weer te ontmoeten. Al is het alleen maar vanwege die blikken van de hoofdredakteur.

Scheepmaker J. L. Leentvaar trok CO 9890 in zijn eentje naar buiten.

Dat was het toppunt.

Een salontafeltje voor de Gem 126.

't Was geen pretje in die sneeuwjacht van 17 februari.

Sociaal Voorzienings Fonds

Bij de bespreking van het financieel verslag over 1968 van het Sociaal Voorzienings Fonds in de Ondernemingsraadvergadering van 20 november 1969, werd medegedeeld dat enkele voorzieningen zouden worden verruimd. Tevens zou er — voor zover dat mogelijk is — een wat ruimere bekendheid gegeven worden aan de normen, die voor het bepalen van vergoedingen door het bestuur van het Sociaal Voorzieningsfonds worden gehanteerd. Onlangs werd een en ander besproken in gezamenlijke vergadering van de Kleine Commissie en het bestuur van het Sociaal Voorzienings Fonds. De vergoedingen die door het Sociaal Voorzienings Fonds gegeven worden en vanaf 1 januari 1970 gelden, kunnen nu als volgt worden omschreven:

I

Voor het bezoek aan de huisarts of tandarts worden ten hoogste 2 verzuimuren per bezoek betaald. Daar het niet noodzakelijk is voor alle bezoeken aan huisarts of tandarts 2 uren verzuim te vergoeden, zijn op deze regel de volgende uitzonderingen

Dokter G. A. Zock (spreekuur van 8—9 uur)	ten hoogste 1½ uur
Tandarts C. L. Boogaart (spreekuur van 17—18 uur)	ten hoogste ¾ uur
Tandarts J. F. Schieck (spreekuur van 16.30—17.30 uur)	ten hoogste 1¼ uur
Dokter A. J. Nolen (spreekuur van 8—9 uur)	ten hoogste 3 uur

Om voor betaling van deze uren in aanmerking te komen, dient men 2 dingen te doen t.w.:

- a Vóór het bezoek een verlofaanvraag indienen bij baas of chef,
- b Ná het bezoek een aanvraag indienen tot uitkering uit het fonds.

Voor het indienen van de aanvragen dient van de daarvoor bestemde formulieren gebruik te worden gemaakt. Indien één van deze of beide voorwaarden niet worden nagekomen, dan heeft het bestuur het recht uitkering te weigeren.

II

Indien, bij ziekte van de echtgenote, geen hulp in het gezin kan worden verkregen en de medewerker in verband hiermede zelf moet verzuimen, komt de helft van de verzuimde uren voor vergoeding in aanmerking. Wanneer het noodzakelijk is om echtgenote of kinderen te vergezellen naar een specialist, geldt dezelfde regeling.

Voor het brengen naar of het afhalen van een ziekenhuis van de echtgenote, komt ten hoogste een halve dag voor vergoeding in aanmerking. Korte noodzakelijke verzuimen voor het avondbezoek aan gezinsleden in een ziekenhuis worden volledig vergoed.

Verzuimt een medewerker 's morgens beperkte tijd doordat hij moet wachten tot gezinshulp of kraamhulp aanwezig is, dan wordt deze tijd volledig vergoed.

III

Van de kosten voor gezinshulp in rekening gebracht door de Stichting voor Maatschappelijk Werk of een daarmee gelijk te stellen instelling, wordt 75 % vergoed.

IV

In de kosten voor hulp in de huishouding welke door particulieren wordt gegeven, vindt een evenredige tegemoetkoming plaats.

V

Aan medewerkers en hun huisgenoten kan al naar gelang de aard van de ziekte of het dieet, voor rekening van het fonds extra voeding worden verstrekt, echter uitsluitend op advies van bedrijfsarts of huisarts.

VI

Veiligheidsbrillen voor hen die verplicht zijn een bril te dragen, worden, voor zover ze volgens een recept van een oogarts door het bedrijf worden verstrekt, voor 2/3 gedeelte uit fonds vergoed.

VII

Voor vergoeding van andere brillen wordt onderscheid gemaakt tussen verplicht-verzekerde medewerkers en niet-verplicht-verzekerden. Zij die verplicht verzekerd zijn ontvangen immers reeds een belangrijke bijdrage in de kosten uit het Ziekenfonds. Verplicht-verzekerde medewerkers, hun echtgenote of hun kinderen, die voor belastingaftrek in aanmerking komen, ontvangen bij aanschaffing van een bril op advies van de oogarts, de volgende vergoeding;

Voor het montuur het gedeelte van de kosten dat moet worden bijbetaald tot een maximum van f 25,—. Voor de standaard glazen 90 % van de kosten die door verzekerde moeten worden betaald. Niet-verplicht verzekerde medewerkers, hun echtgenote en voor de belastingaftrek in aanmerking komende kinderen komen voor de volgende vergoedingen in aanmerking:

Voor de kosten van een montuur maximum f 35,—

Voor standaard glazen 90 % van de kosten.

Voor niet-verplicht-verzekerden geldt nog de voorwaarde dat men onder C.A.O. bepalingen moet vallen.

VIII

Wanneer een medewerker of diens echtgenote een kunstgebit aanschafft of een gedeelte van een bestaand kunstgebit laat vernieuwen, vergoedt het fonds 50 % van de kosten tot een maximum van f 50,—, wanneer de medewerker verplicht verzekerd is.

Voor niet-verplicht-verzekerden bedraagt de vergoeding eveneens 50 % met een maximum van f 200,—.

Voor behandeling door een tandarts wordt aan verplicht-verzekerden slechts dan vergoeding toegekend, wanneer het een regulatie-behandeling van een der kinderen betreft. De vergoeding bedraagt dan 50 % van de kosten

Voor niet-verplicht-verzekerden bedraagt de vergoeding 50 % van de kosten boven de f 100,— per jaar. Het bedrag van f 100,— geldt voor het gehele gezin, dus met inbegrip van de kinderen die voor belastingaftrek in aanmerking komen.

X

Reiskosten voor bezoek aan een specialist worden vergoed voor zover zij uitgaan boven een bedrag van f 2,50 per week. Reiskosten voor ziekenhuis-bezoek aan huisgenoten worden vergoed wanneer zij uitgaan boven een bedrag van f 2,50 per week en wel voor hoogstens 1 persoon per dag. Reisbiljetten van openbaar vervoermiddel dienen te worden overgelegd.

XI

Bij overlijden van een gehuwde medewerker wordt aan zijn echtgenote een bedrag van f 800,— uitgekeerd. Bij overlijden van de echtgenote van een medewerker bedraagt deze uitkering f 400,—.

XII

Zogenaamde hernia-planken voor een medewerker of diens echtgenote, welke op medisch advies door het bedrijf worden geleverd, worden volledig vergoed.

XIII

In hoeverre men in aanmerking komt voor vergoeding van kosten voor hoorapparaten, steunzolen, elastieke kousen enz. is ter beoordeling van het bestuur.

Aanvragen om uitkeringen uit het Sociaal Voorzienings Fonds dienen uitsluitend te worden ingediend bij de Loonafdeling.

Janus kan een best partijtje biljarten

't Is zaterdagmorgen als ik het café „Sport” van Heyman te Ridderkerk binnenstap. Er heerst een gezellige drukte. Pratende mensen, die onder het genot van een kop koffie of een glas bier de kansen van R.V.V.H. bespreken of hun visie geven over de schaatskampioenschappen. Want sport is meestal wel het hoofdonderwerp, dat de jongens onder elkaar tot de bodem toe kunnen uitputten. Ik kijk rond en ontdek plotseling een Boeleman aan een tafeltje. 't Is Janus Kol. Hij zit aandachtig te kijken naar enkele mannen, die het edele biljartspel aan het bedrijven zijn. Janus heeft nergens anders erg in, tot hij mij in de gaten krijgt en een gezicht trekt van „wat moet die nou hier?”

„Kejje biljarten?” vraagt hij als ik bij hem ga zitten om gezamenlijk koffie te drinken.

„Een klein beetje Janus, maar 't mag geen naam hebben”.

„Partijtje doen?”

Dat bestaat niet, dacht ik. Janus kan niet biljarten. Ik weet toch immers, dat hij het ongemak van bevende handen heeft? Ik kijk hem dan ook ongelovig aan en ik zie, dat mijn negatieve reactie hem niet bevalt.

„Ik geef je d'r vijftig voor”, zegt hij vastberaden. „Wil je wat van me drinken?”

Dat wil ik niet, maar ik geef me wel gewonnen om een partijtje met hem te stoten. 'k Heb het van mijn leven nog nooit verder gebracht dan een serie van drie (als je zoiets een serie wilt noemen), maar ik ben nieuwsgierig geworden. Mijn nieuwsgierigheid slaat om in verbazing als Janus feilloos de acquitstoot maakt en er nog vijf treffers aan toevoegt. Ik mis mijn aanvangsstoot en Janus scoort weer drie punten. Als ik er na veel

gehannes in geslaagd ben om vijf punten bij elkaar te scharrelen staat Janus op dertig. Op dat moment komt een andere Boeleman binnenstappen. 't Is Jan Schouten. Ik schiet hem gauw aan en vraag nederig of hij het verder voor me op wil knappen. Terwijl ik foto's maak zie ik, dat Jan Schouten er niet in slaagt om de achterstand, die ik tegen Janus opgelopen heb, voor me in te halen. Ik zie, dat de zenuwachtige Janus zijn keu

Jan Schouten slaagde er niet in mijn achterstand weg te werken.

vast hanteert. Vóór de stoot mist hij nog de beheersing om zijn armen onbeweeglijk te houden, maar toch slaagt hij er steeds in om op het beslissende ogenblik de bal resoluut naar de plek te jagen, waar hij hem hebben wil.

„Hij is een uitstekende driebander”, vertelt caféhouder Heyman. „Hij komt hier steevast, drinkt zijn bakkie koffie en gaat verder helemaal in het spel op”.

Een bel rinkelt. Het komt uit een apparaatje aan de muur, dat de biljarters vermaant, dat hun tijd om is en dat er anderen aan de beurt zijn. Maar Janus kan nog geen afstand doen. „Wil je eens een fantasiestoot zien?” vraagt hij onverstoort. Ik knik. Hij legt twee keuen over het biljart, twee ballen in de hoek en de stootbal iets verderop. Hij legt bevend aan, mikt en... de stootbal draaft het hele biljart rond, glijdt sierlijk langs een keu, wipt er over en komt precies bij de twee andere ballen terecht en raakt ze beide. Zijn ogen stralen sterretjes, als hij mijn verbaasde gezicht bestudeert. „Prachtig gedaan, Janus!” We praten wat aan ons tafeltje.

„Mokkis een geintje voordoen?” zegt Janus plotseling.

„Geen flauwekul, hoor...” dreig ik.

Hij grijpt een viltje en legt dat op mijn glas bier. „Wedden, dat ik dat viltje er af haal zonder het met mijn handen aan te raken?”

Ik knik berustend. „Vooruit maar.”

Hij zet twee stoelen zo neer, dat de rugleuningen ± 6 cm van elkaar verwijderd zijn. Hij laat het bierglas er van bovenaf inzakken en het bierviltje, dat groter is dan het glas blijft op de stoelleuningen liggen. 't Is van 't glas af. Triomfantelijk kijkt hij me aan. „Drink nou eens wat van mij” zegt hij, want Janus is geen klaploper. Ik accepteer en we praten verder. Janus werkt al 32 jaar bij Boele. Zijn 25-jarig jubileum heeft hij dus al lang herdacht. Hij was bij de klinkers en bij de ijzerwerkers. Tegenwoordig zit hij in de transportafdeling en assisteert Hans de Bel bij het nuttige opruimwerk. Hij heeft het best naar zijn zin. Biljarten is zijn grote hobby. Hij gaat ook wel eens in Den Haag biljarten. Zo maar. Dan stapt hij een café binnen en vraagt gewoon aan iemand of ie bereid is een potje met hem te biljarten. Meestal kijkt men hem dan ongelovig aan, net zoals mij dat overkwam. 't Is eenmaal gebeurd, dat Janus niet alleen de bal, maar zo ook wel eens zijn neus gestoten heeft daar in Den Haag.

„Wilt u met mij een partijtje biljarten?” vroeg Janus eens aan een vreemde. De man weigerde erg vriendelijk, maar ook erg beslist. Janus drong aan. „k Geef u vijftig voor”, probeerde hij. De man haalde zijn schouders op over zoveel gezeur en stapte onverschillig naar het rek met de keuen, informeerde nog even: „hoeveel geef je er voor? Vijftig? Oké!” en liet Janus de eer om van start te gaan. „Tot hoeveel zullen we gaan? Honderd?” vroeg de vreemde, toen Janus zijn eerste vijf caramboles gemaakt had. Janus knikte. De man legde aan en maakte achter elkaar 100 caramboles. 't Was de biljartkampioen van Zuid-Holland! Toch had deze kampioen zoveel schik in Janus, dat hij hem voor een tweede partijtje uitnodigde en dat werd door Janus gewonnen. „Maar hij liet het me winnen, hoor!” vertrouwde Janus me toe. Negenenveertig jaar is hij nu. En nog steeds heeft hij geen beheersing over de zenuwen, die zijn armen ongewild in beweging zetten. 't Is vermoedelijk een overblijfsel uit de oorlogstijd, toen hij eens hevig aangegrepen werd door het feit, dat zijn broers naar Duitsland moesten. Hij zag ze vertrekken en dat gaf hem een knak. Maar het belet hem toch niet om zich, ondanks dat, in de maatschappij en uiteraard op ons bedrijf nuttig te maken. Ook niet om dapper tussen ervaren biljarters te staan en zijn tegenstanders sportief tot een duel uit te nodigen. Desnoods zegt hij: ik geef er vijftig voor!

Volledig geconcentreerd legt Janus aan.

Dit was het slot van de fantasiestoot.

We zullen zeker velen een plezier doen met deze foto van de bekende Ridderkerker Paul Konijnenburg. Deze krasse 93-jarige man is altijd opgeruimd en kwam toevallig net een borreltje halen. „Dat mag ik”, zei hij, „want ik ben al zestien geweest”.

De schade midscheeps

**DE AFDELING BINNENVAART
HEEFT DE LAATSTE
MAANDEN EEN AANTAL
SCHADEGEVALLEN TE
VERWERKEN GEKREGEN,
DIE ER NIET OM LIEGEN.**

Met een zekere mate van welbehagen bekijken onze mensen dan zo'n gehavend schip, omdat het een karwei is waar eer aan te behalen valt. Van een puinhoop weer iets moois maken spreekt sterk tot de verbeelding en nou ja, het streelt een beetje de vaktrots, als we er weer een goed schip van gemaakt hebben.

Tjongejonge, wat ziet die schuit er uit, zeggen we dan, als 't ie eenmaal op de helling zit. En meestal denken we er dan niet bij: tjongejonge, wat moeten die mensen aan boord verschrikkelijk geschrokken zijn toen het gebeurde...

Schipper Van Herpen zag het in de Botlekhaven allemaal duidelijk gebeuren. Zijn schip, de „Josephine”, lag afgemeerd

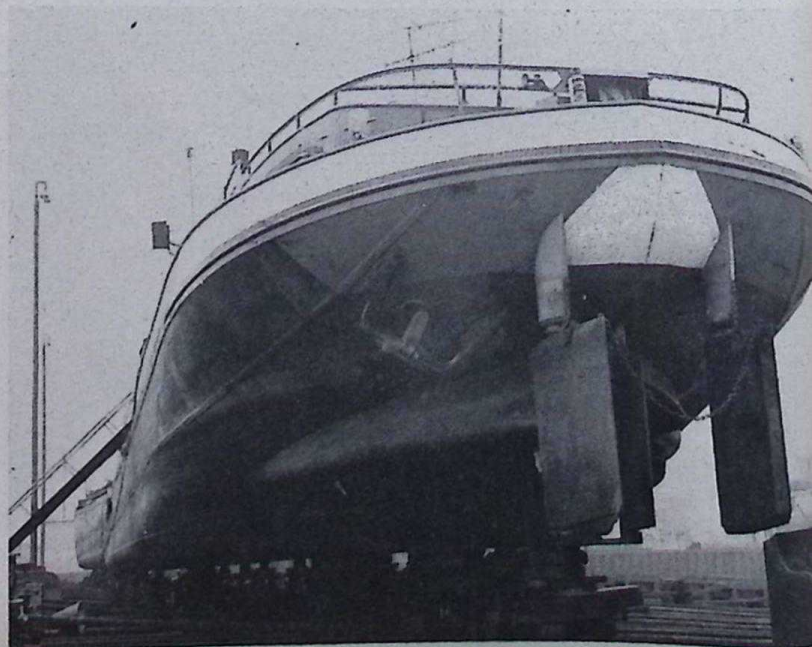
bij Dow Chemical. 't Was vrijdagmorgen 23 januari 1970. Uit de tegenoverliggende haven werd een zeeschip gesleept. 't Was een boot van 5100 ton bruto uit Kuwait. Om onverklaarbare reden werd het schip, „Al Jabiria” genaamd, te laat rechtgetrokken en het kwam recht op de „Josephine” af. Met een hevig gekraak drong de machtige kop midscheeps in de huid, knakte als het ware het schip in tweeën en deed het een rare zwieper maken.

Mevrouw Van Herpen is nog dagen na de aanvaring van haar stuk geweest, omdat de schrik enorm groot geweest is. Afijn, 't leed is weer geleden en de „Josephine” wordt weer opgeknapt. Er komt een nieuwe middensectie in en de motor zal opnieuw uitgelijnd moeten worden.

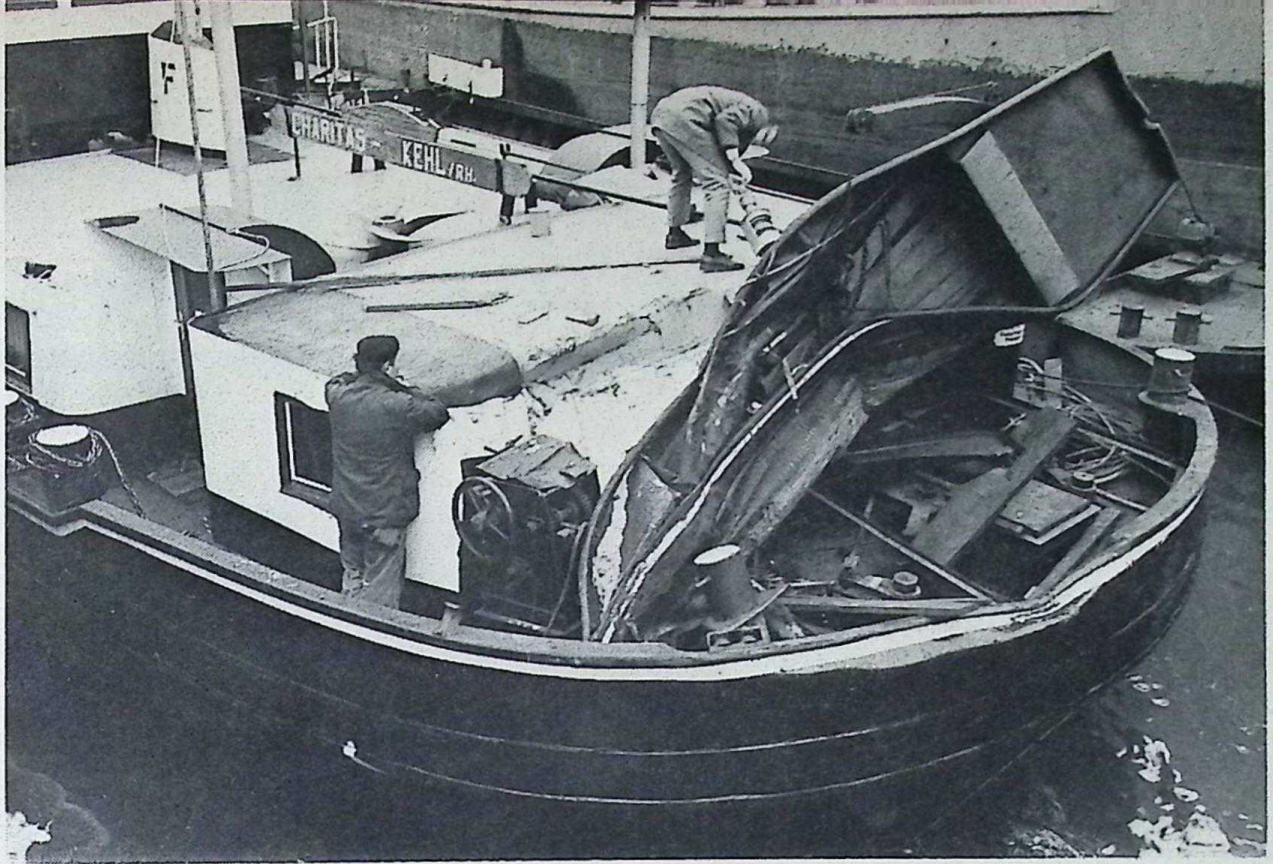

Boven: Mevrouw van Herpen zoekt afleiding voor de schrik in een spelletje patience. Haar man kijkt toe.

Rechts: De gekronkelde Josephine op rep. helling III.

De roeiboot werd zo plat gedrukt als een dubbeltje.

Schipper Horst Schmeling van de „Charitas” kreeg op 26 januari de schrik van zijn leven, toen zijn schip van achter aangevaren werd door de „Terneuzen”. ’t Gebeurde in dichte mist, toen ze gemeerd lagen bij Hansweert.

Ook bij deze aanvaring gebeurden geen persoonlijke ongelukken en daarom kunnen de schipper en zijn vrouw er nu hartelijk om lachen. Want weet u wat het geval was? Juist op het moment dat de „Terneuzen” het achterschip van de „Charitas” binnendrong, zat de schipper rustig op het toilet, dat zich eveneens in het achterschip bevindt.

De schipper zat rustig te zitten toen het omringende houtwerk met geweldig gekraak losscheurde. Glasscherven vlogen langs hem heen. Dodelijk verschrikt vluchtte hij, met de broek in zijn hand

’t Was best afgelopen. De schipper heeft op goed Duitse wijze met een stevige „schnaps” de schrik uit zijn leden gejaagd en was zeer erkentelijk voor het fotootje van de plaats des onheils, dat we hem cadeau deden.

De „Charitas” is inmiddels weer vertrokken, met een splinter-nieuwe plee.

En dit is huize „Rust wat”, waar schipper Schmeling echter allesbehalve aan rusten toekwam.

Een heerlijke schnaps op de goede afloop.

i nformatie over i ntegratie

Over de Integratie in ons bedrijf is de laatste jaren al heel wat gepraat en ook dikwijls geschreven. Nu binnen niet al te lange tijd weer een heel belangrijke fase van de Integratie verwezenlijkt gaat worden, lijkt het ons goed, al onze medewerkers, via dit Boele-Nieuws verder op de hoogte te stellen van de huidige stand van zaken en van wat er in de komende maanden gaat gebeuren.

Laten we eerst nog eens nagaan, wat Integratie eigenlijk betekent. Integratie wil zeggen: Het geheel van maatregelen dat beoogt in het bedrijf ongemotiveerde verschillen in de wijze van beloning en behandeling van verschillende groepen medewerkers weg te werken. We noemen het ook wel: *Harmonisatie van arbeidsvoorwaarden*.

Toen we in 1966 bij Boele begonnen over Integratie te denken (en te praten) bestond in ons bedrijf, evenals in de meeste metaalbedrijven, een aantal van die historisch gegroeide verschillen in arbeidsvoorwaarden. Enkele van die verschillen werden intussen weggewerkt. Zo werd in de loop van vorig jaar het variabele tarief vervangen door een vast percentage op het loon en werd per 1 januari j.l. nog het verschil in toeslagpercentages voor overwerk voor alle medewerkers gelijk getrokken.

Eén van de voornaamste nog bestaande verschillen is het verschil in de wijze waarop tot nu toe de beloning in ons bedrijf wordt vastgesteld. Een aantal medewerkers, dat samen de Integratiecommissie vormt, is druk doende geweest een beloningssysteem uit te werken, dat uiteindelijk *voor al onze medewerkers* van toepassing zal zijn. De Commissie bouwde voort op gegevens over alle mogelijke integratieproblemen die sedert eind 1966 werden verzameld en bestudeerd.

Het gehele pakket van de in het kader van de Integratie uit te voeren werkzaamheden kan onmogelijk op één en dezelfde datum worden verwezenlijkt. Enerzijds zou de veelheid van op één bepaalde datum in te voeren wijzigingen moeilijkheden kunnen opleveren, anderzijds zou de datum van invoering te lang op zich laten wachten.

Fasen van de integratie

Daarom heeft de Integratiecommissie, op het ogenblik bestaande uit de heren H. J. Breeman, A. L. Dekker, J. Hollander, T. Hommel, G. de Jong, G. J. Matthijse, A. Meyer, P. Tuk, D. v. d. Velden (voorzitter), B. L. de Weerdt, geadviseerd en is na overleg met de Ondernemingsraad en de Vakverenigingen besloten het werk in 3 fasen te doen verlopen, n.l.

1e FASE

Het invoeren van een beloningssysteem volgens persoonlijke beoordeling voor alle medewerkers, thans ingedeeld in de

werkklassen 1 t/m 6 (die we nu nog „uurloners” noemen) op 1 oktober 1970.

2e FASE

Het wegwerken van de verder nog bestaande ongemotiveerde verschillen in de secundaire arbeidsvoorwaarden in de periode van nu af tot aan 31 december 1970. In diezelfde periode wordt voorbereid het omzetten van de wekelijkse betaling in een betaling per 4 weken en overschakeling van betaling in contanten op betaling per bank of giro.

3e FASE

Het maken van een functieclassificatie voor de medewerkers, die we op het ogenblik nog „beambten” noemen (voor zover althans vallende onder de C.A.O.-bepalingen) en het invoeren van hetzelfde beloningssysteem volgens persoonlijke beoordeling voor deze groep medewerkers per 1 juli 1971.

Op deze laatste datum zou dus de integratie voltooid moeten zijn.

Wij stellen ons voor, u de komende maanden in elk Boele-Nieuwsnummer op de hoogte te stellen van de vorderingen. Dit keer willen we ons beperken tot mededelingen over het beloningssysteem en dan speciaal over het beoordelingssysteem.

Beloningssysteem

Het beloningssysteem voor ons bedrijf moest voldoen aan een aantal voorwaarden, waarvan we noemen:

1. Het moet redelijke mogelijkheden bieden voor een verantwoord salaris- en promotiebeleid.
2. Het moet geen verstoringen veroorzaken van de in de onderneming bestaande verhoudingen.
3. Het moet uit oogpunt van kosten voor het bedrijf acceptabel zijn.
4. Het moet eenvoudig hanteerbaar zijn.

In het volgend nummer van Boele-Nieuws stellen we ons voor, de tekst van het definitieve beloningssysteem, zoals dit door Ondernemingsraad en Vakverenigingen is goedgekeurd, af te drukken. Om risico's te vermijden, zijn zoals wij u per circulaire in oktober en november van vorig jaar hebben laten weten, enige proefbeoordelingen gehouden. Met dit z.g. „droogzwemmen” hebben we de nodige ervaring opgedaan en aan de hand daarvan een definitief beoordelingsformulier samengesteld. U vindt het hierbij afgedrukt.

De toekomstige beloning zal dus plaatsvinden op grond van een persoonlijke beoordeling, welke voor iedere medewerker geschiedt door gebruik te maken van dit beoordelingsformulier.

BOELE'S SCHEEPSWERVEN **BEOORDELINGSFORMULIER**

Naam : Afdeling :
 No. : Geb. datum :
 Functie : In dienst sedert :
 Werkklasse : Beoordelingsperiode : tot

Kenmerk	Maatstaf	uitmuntend	zeer goed	goed	matig	zwak
Kwaliteit						
Werkinzicht (vakkundig)						
Zelfstandigheid						
Nauwkeurigheid						
Afwerking						
Zorg voor materiaal						
Kwantiteit						
Tempo						
Regelmaat						
Productie						
Inzicht (organisatorisch)						
Persoonlijke instelling						
Verantwoordelijkheidsgevoel						
Zorg voor veiligheid						
Initiatief						
Kostenbesef						
Aanhouden werktijden						
Houding t.o.v. leiding bedrijf						
Houding t.o.v. collega's						
Bereidheid tot afmaken van taken en verrichten van werk buiten zijn functie						
Verzorging gereedschap						

Beoordelaar : Eindbeoordeling :
 Datum : Salarisgroep : niveau :
 Paraaf chef : Aantal functiejaren :

Met betrokkene besproken op :

Bijzondere opmerkingen :

De consequenties

Wat zijn nu de consequenties van deze beoordelingen? Op grond van de beoordelingen van maart 1970 zal weliswaar een definitieve indeling plaatsvinden, die echter tot oktober 1970 nog geen financiële consequenties met zich zal brengen. Het resultaat van de beoordelingen in het begin van augustus 1970 kan wel financiële consequenties tot gevolg hebben, voorlopig evenwel slechts consequenties in gunstige zin. Wat is namelijk het geval? Iedere medewerker uit de werkclassen 1 t/m 6 wordt aan de hand van de kenmerken en subkenmerken van het beoordelingsformulier door zijn chef beoordeeld. Die beoordeling heeft dus betrekking op de wijze waarop men in een bepaalde werkklasse zijn functie verricht (De indeling in die bepaalde werkklasse valt hier dus buiten en komt op andere wijze tot stand). De bazen geven op het beoordelingsformulier met een x aan of men voor een bepaald kenmerk voor de beoordeling *uitmuntend*, *zeer goed*, *goed*, *matig* of *zwak* in aanmerking komt. Aan de hand van een speciale tabel wordt daarna de eindbeoordeling vastgesteld. Deze kan ook weer zijn *uitmuntend*, *zeer goed*, *goed*, *matig* of *zwak*.

Salarisgroepen en -niveaus

In elke werkklasse (die we in het nieuwe beloningssysteem Salarisgroepen gaan noemen en waarvan we er in totaal 11 gaan formeren) gaan we vanaf 1 oktober 1970 5 salarisniveaus onderscheiden, gemerkt A, B, C, D en E, waarin A het laagste en E het hoogste niveau betekent.

Eindbeoordeling:

zwak	zal tot gevolg hebben salarisniveau A
matig	zal tot gevolg hebben salarisniveau B
goed	zal tot gevolg hebben salarisniveau C
zeer goed	zal tot gevolg hebben salarisniveau D
uitmuntend	zal tot gevolg hebben salarisniveau E

Ter geruststelling kan worden gezegd dat uit de proefbeoordelingen is gebleken dat bij de eerste beoordelingen in 1970 wel niemand van onze medewerkers op het salarisniveau A zal komen, slechts enkele medewerkers in B, het overgrote deel in C (welk salarisniveau als het gemiddelde kan worden aangemerkt). Een beperkt percentage van de medewerkers zal iets boven die middengroep uitkomen op het salarisniveau D, terwijl het bereiken van het salarisniveau E, althans bij de beoordelingen in 1970, tot de grote uitzonderingen zal behoren. Vanzelfsprekend heeft iedereen in de toekomst de kans zijn prestaties zodanig te verbeteren, dat hij later op een hoger salarisniveau kan worden „ingeschaald”. Het grote voordeel van de geplande twee beoordelingen in 1970 voor onze medewerkers is, dat zij tussen de eerste en de tweede beoordeling de gelegenheid hebben zich op bepaalde minder goede punten te corrigeren, immers op grond van de tweede beoordeling vindt pas de financiële indeling plaats.

Het is van groot belang te weten dat de indeling per 1 oktober 1970 voor niemand een loonsverlaging zal inhouden. Verhoging zal wel op 1 oktober 1970 mogelijk zijn. Zou de beoordeling zodanig uitvallen, dat de inschaling een lagere beloning tot gevolg zou hebben, dan ontvangt men voorlopig toch als minimum het salaris dat men op 30 september 1970 geniet. Men heeft daarna tot 1 juli 1971 de gelegenheid te tonen dat men dit salaris (of een hoger) waard is. Over een eventuele „afbouw” van het salaris, als men een minder goede beoordeling behoudt, volgen later nadere mededelingen.

Aan de vaststelling van de salarisgroepen en -niveaus wordt op het ogenblik gewerkt. Zij zullen eerst in een later stadium kunnen worden gepubliceerd. In elk salarisniveau is weer een aantal „trappen” aangebracht op basis van *functiejaren*. Duidelijkheidshalve vindt u hierbij een voorbeeld-salarisgroep,

Instructie-avonden

Om het mogelijk te maken dat alle chefs die straks moeten gaan beoordelen, dit op de juiste wijze zullen doen, werd in februari een 10-tal instructie-avonden georganiseerd, waaraan beurtelings alle bedrijfsleiders, assistent-bedrijfsleiders, bedrijfs-assistenten, hoofdbazen, werkplaatschefs, bazen, Ondernemings-raadsleden en functionarissen van de afd. Pers. Zaken in willekeurig gevormde groepen deelnemen. Om tot een eerste indeling te komen, zullen dit jaar twee beoordelingen worden gehouden. De eerste keer van 2-14 maart 1970 en de tweede maal van 3-15 augustus 1970.

De uitkomsten van de eerste serie beoordelingen en de daaruit voortvloeiende indeling in de salarisschalen zal kort na 15 april 1970 door elke baas in een persoonlijk onderhoud met elke medewerker worden besproken. Aan dit gesprek hechten we bijzonder grote waarde. Niet alleen is dit een gelegenheid voor de baas om de goede en minder goede punten van de beoordeling nader toe te lichten en met betrokkene te bespreken, maar minstens even belangrijk is het feit, dat medewerker en chef (baas) de gelegenheid hebben meer en beter met elkaar in contact te komen. We streven er naar dat de communicatie tussen chef en medewerker beter wordt en daarom zal uitbreiding moeten worden gegeven aan die contactmogelijkheden. Daardoor zal ook de medewerker zich nauwer bij het werk en de gang van zaken in het bedrijf betrokken kunnen gaan voelen.

waaraan u kunt zien hoe zo'n salarisgroep en de salarisniveaus worden geconstrueerd. Aan de bedragen en de hoogte van de verschillen dient geen enkele waarde te worden toegekend. Ze zijn geheel willekeurig gekozen.

VOORBEELD SALARISGROEP

salaris niveau	aanvangs- salaris op vakvolwassen leeftijd					
	830	840	850	860	870	880
E	830	840	850	860	870	880
D	815	825	835	845	855	865
C	800	810	820	830	840	850
B	785	795	805	815	825	835
A	770	780	790	800	810	820
functie jaren	1	2	3	4	5	

Voor de salarissen van de jeugdigen worden afzonderlijke schalen vastgesteld. De beoordelingen vinden plaats door de

directe chef, d.w.z. voor de salarisgroepen 1 t/m 6 de baas. Medewerkers die bij meer dan één baas werken (en dat komt in ons bedrijf nog al eens voor) worden door die bazen gezamenlijk beoordeeld. De naast-hogere chef (een heel mooie betiteling, maar in het onderhavige geval bedoelen we hier de hoofdbazen of werkplaatschefs) beoordeelt niet, maar ziet er wel op toe dat door alle bazen dezelfde maatstaven voor de beoordelingen worden aangelegd. Tot slot van deze informatie wordt nog medegedeeld, dat het in de bedoeling ligt, de werkclassificatie, zoals deze enige jaren geleden tot stand gekomen is te herzien en te vereenvoudigen. De nieuwe functielijst zal op 1 juli 1970 gereed moeten zijn. Het hierboven omschreven houdt allermindst in een volledige beschrijving van het nieuwe beloningssysteem, maar we zijn van mening, dat u er voorlopig voldoende stof ter bestudering aan hebt. Wij stellen er prijs op u zo volledig mogelijk in te lichten en daartoe... een volgend keer meer.

Mochten intussen belangrijke vragen bij u rijzen, schroomt u dan niet uw chef, één der Ondernemingsraadleden of één der leden van de Integratiecommissie uw vragen voor te leggen. Verder wordt voor nadere informatie ook verwezen naar de te houden forumavonden, aangekondigd op pagina 2.

Veertigjarig jubileum K. Nugteren

Onze scheepmakersbaas loopt 1 op 215

Korstiaan Nugteren had geen gemakkelijke vader. 't Was een man, die veel van zichzelf en ook veel van zijn omgeving eiste. Daarom moest zijn zoon Korstiaan al vroeg meewerken op het bedrijfje dat vader was begonnen op de plaats, waar nu haven II is. Dat was toen nog vriend.

Pa bouwde er roeiboten. Ook van die platte bootjes, die door de boeren werden gebruikt om de koeien te gaan melken. Schouwen noemde men ze. Korstiaan, onze huidige scheepmakersbaas, zat dus al vroeg in het vak. Toen vader het bedrijfje niet langer staande kon houden, ging zoonlief werk vragen bij Boele, met name bij Cees Sla.

„Van wie bejijj durreen?” vroeg Cees. „O, bejijj durreen van die? Kom dan maar mee”. Dit was het eerste begin, wat echter kattedgespin was, want hij ging naar de werf Intermaas te Slikkerveer. Op 7 februari 1930 kwam hij echter definitief bij ons als maat van Dries Flach op de werf te Slikkerveer. Na 1½ jaar volgde overplaatsing naar Bolnes.

In 1948 werd hij aangesteld als voorman, waarbij hij toezicht moest houden op onderaannemers die aan de bouw van de „Waikelo” meewerkten. In 1956 volgde zijn benoeming tot baas en hij werd o.a. ook belast met het smerzetten. Zijn eerste „smerzetting” was de Straat Cook. Zijn mooiste tewaterlating is die van bouwnummer 1000, de „Hollands Dreef” geweest.

Hoewel je als scheepmakersbaas op een bedrijf als het onze heel wat kilometers hebt te lopen, is dat onze baas toch kennelijk niet genoeg geweest. Want als voorzitter van de wandelsportvereniging heeft hij duizenden kilometers, al tippelend, afgelegd. Negentien maal liep hij de befaamde Vierdaagse te Nijmegen mee.

Een globale berekening leert ons, dat hij na de oorlog in totaal ongeveer 13.000 km in clubverband gewandeld heeft. In

In de directiekamer met zijn echtgenote.

In de Vierdaagse van 1968 met A. v. Vliet en G. Gerritse.

die tijd heeft hij 5 paar wandelschoenen versleten. Wat dat betreft loopt hij dus ongeveer 1 op 2600. Een goeie wandelaar smeert zijn body op de lange afstand regelmatig met een goed- en vertrouwengevend cognacje. Een nuchtere(n) schatting geeft over dezelfde periode een totaal van 60 liter cognac. Zijn stookkosten zijn derhalve te stellen op 1 : 215. Wandelen is voordeliger dan u denkt!

Op maandagmorgen 9 februari 1970 werd de jubilaris thuis bezocht door directie, bedrijfsleiding en de heer Bosman namens de Ondernemingsraad. Nadien werd hem in de directiekamer door burgemeester C. J. v. d. Hoeven de zilveren Eremedaille uitgereikt.

„Wat een griezelig ding” zei mevr. v. d. Giessen

't Was in augustus vorig jaar dat de echtgenote van onze tekenaar C. v. d. Giessen het tuintje vóór hun huis aan het opknappen was. Een harkje hier, een rijfje daar, afijn, u kent het werk, dat bijdraagt tot de netheid en het uiterlijk aanzien van onze woonplaats.

Plotseling ontdekte ze op een chrysantenblad een takje, waaraan vreemde sprietten zaten.

„Wat is dat nou?” vroeg ze zich af en wilde het takje verwijderen. „Jakkas, het beweegt, wat een griezelig ding!”

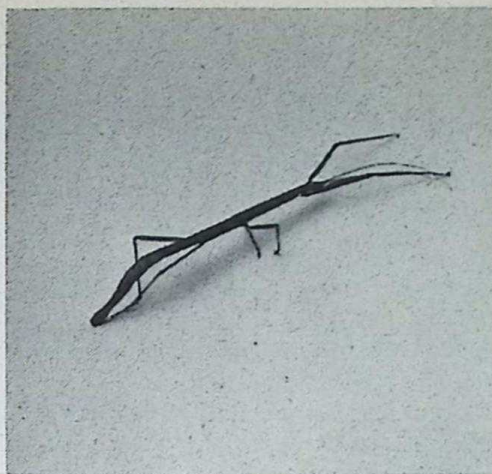
Wel, het griezelige ding was een wandelende tak, een insect, dat je in Nederland niet kunt verwachten, omdat het in warmere gebieden leeft, zoals in het Zuiden van Frankrijk.

In Nederland kennen we ook wel wandelende takken, maar die zijn van een geheel andere „makelij”. Een heel ander model. 't Zijn rupsen, die in rust bijna niet van een bruin takje zijn te onderscheiden. Meestal kleine diertjes van ± 2 cm. lang, die zich eigenaardig voortbewegen. De voorpootjes klemmen zich om een takje, waarna de achterpootjes tot vlak bij de voorpootjes gebracht worden. Het lichaampje vormt dan een omgekeerde letter U. Kop en voorpootjes schieten daarna naar voren en zijn dan weer gespannen voor de volgende letter U. Zulke rupsen, of wandelende takken, worden dan ook spanrupsen genoemd.

De wandelende tak, die mevrouw v. d. Giessen vond, is echter geen rups, die later vlinder wordt. Het dier ondergaat geen gedaanteverwisseling (ei-rups-pop-vlinder) maar is direct in de ware gedaante op de wereld. 't Heeft lange, zijdelingse poten en aan de kop zitten heel lange sprietten. 't Behoort tot de orde van de sprinkhanen. De v. d. Giessen-soort heeft, vanwege de zonderlinge vorm, de naam gekregen van spooksprinkhanen. Beter zijn ze bekend als wandelende takken. Ze leven van plantendelen.

Mevrouw v. d. Giessen deed de wandelende tak in een weckfles en als voedsel werden wat heggeblaadjes toegevoegd. 't Ging allemaal goed en het beest bleek het in Ridderkerk-Oost goed naar de zin te hebben. Zó goed, dat het vond, dat ook het nageslacht plezier moest hebben van de Ridderkerkse gastvrijheid en ze legde na een paar maanden een flinke hoeveelheid eitjes in de weckfles. Na enkele weken was het in de weckfles een gekrioel van jewelste want verschillende eitjes waren uitgekomen. Kleine takjes van ± 1 cm. lang wriemelden en friemelden door de fles. En toen moeder Tak gezien had, dat alle bevallingen voorspoedig waren verlopen, vond ze haar taak in de flessenwereld voorgoed beëindigd en overleed temidden van haar kroost.

Het hele gezin is geïnteresseerd in het wonderlijke leven van de wandelende takken.

De wandelende tak aan de wandel.

Twee vragen resten nog:

1. Hoe kwam moeder Tak in de v. d. Giessen-tuin?
2. Wat deed moeder v. d. Giessen met de kleine takjes?

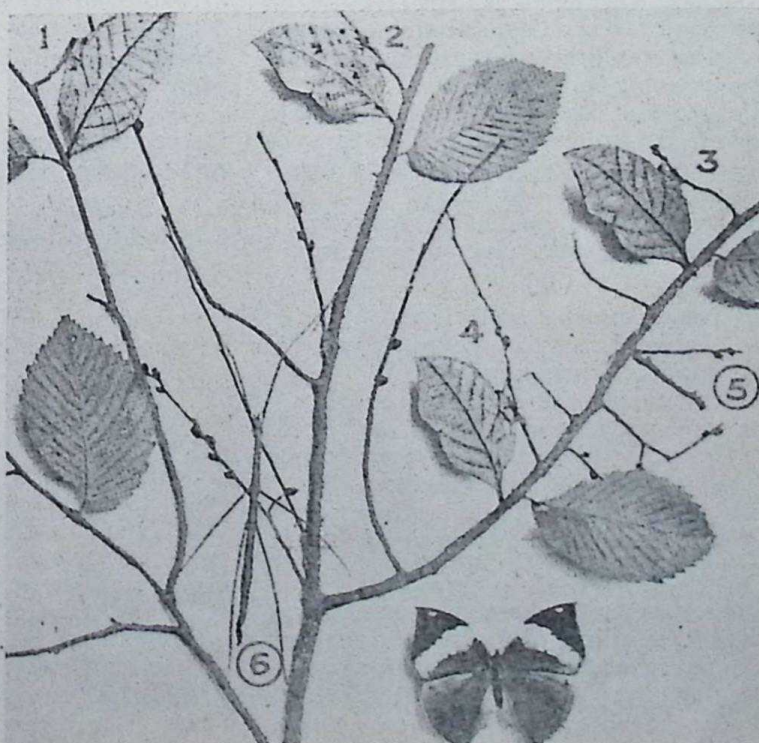
Antwoorden:

1. In de buurt van het woonhuis v. d. Giessen woont een vrachtwagenchauffeur, die lange trajecten heeft af te leggen. Hij komt o.a. ook in Zuid-Frankrijk. Vermoedelijk zal daar de verklaring wel liggen. Wellicht is het dier in een plooi van het autodekzeil terechtgekomen en heeft zo heel wat meer van de wereld gezien dan haar soortgenoten in Frankrijk.
2. Ze leven nog. Althans, twaalf van de dertig, die ter wereld kwamen. Een flink aantal is gestorven wegens gebrek aan vers voedsel ('t was moeilijk om ze tijdens de winter aan verse blaadjes te helpen) en een aantal is weggegeven aan een kennis, die een terrarium heeft.

Mochten er onder onze personeelsleden mensen zijn, die een terrarium hebben, dan kunt u voor een interessante uitbreiding van uw kleine-dieren-bezit terecht bij

C. v. d. Giessen, Tollensstraat 44, Ridderkerk-Oost.

No. 5 is een rupsje, dat de vorm van een takje heeft aangenomen. No. 6 is de bewuste sprinkhaan, die er uitziet als een bundeltje takjes.

BAAS v. d. BOLSEM GEPENSIONEERD

De vertrouwde figuur van baas v. d. Bolsem is uit het werfbeeld verdwenen. Op 23 januari j.l. nam hij afscheid van directie, bedrijfsleiding en de vele collega's die nauw met hem samengewerkt hebben. Op kantoor gebeurde dat in de directiekamer, waar hij toegesproken werd door de heer Johan Boele, die in zijn praktijkjaren maat bij hem geweest is.

Na afloop van de werktijd bood baas v. d. Bolsem zijn collega's de gelegenheid om hem de hand ten afscheid te drukken en de aankondiging daarvan verzorgde hij met het volgende „aanplakkertje”:

*Helaas is 't werk voor mij gedaan
Na twee en vijftig jaren
Voor mij is het nu tijd van gaan
'k Heb er genoeg doen varen.*

*We hebben dacht ik al die tijd
Die we te zamen waren
Gebruikt in recht en openheid
En konden het steeds klaren.*

Een druk bezochte afscheidsreceptie was een gezellig en waardig slot van zijn Boele-loopbaan. (v.l.n.r. de heren G. de Jong, H. Vlasblom, A. de Jong, H. v. d. Bolsem en D. Kooy)

*Dank voor ons prettig samenzijn
Ook mede namens haar
Die nu mijn nieuwe baas zal zijn
Vanaf dit nieuwe jaar.*

*Bij 't afscheid vraag ik iedereen
Bij Arie Kooy beneden
Aanstaande vrijdag, kom erheen
Dan ga ik, HEEL TEVREDEN.*

H. v. d. Bolsem

Welnu, de collega's lieten zich niet onbetuigd. 't Was een drukte van belang.

Tenslotte is baas v. d. Bolsem ook niet de eerste de beste. Hij werkte hier 52 jaar en daarvan was hij ongeveer 24 jaar baas op vele fronten: aanbouwbaas, loodsbaas, reparatiebaas, nieuwbouwbaas en ook baas bij het bedrijfs onderhoud. Daarnaast commandant van de bedrijfsbrandweer en bovendien nog zeer actief in het verenigingsleven. Zijn pensionering betekent echter wel, dat de visstand een grote klap zal krijgen. Hij is namelijk een enthousiast hengelaar en hij zal zijn vrije tijd zeker ook benutten om grote droefheid in vele vissersfamilies te veroorzaken.

REGELING TEGEMOETKOMING STUDIEKOSTEN

Met ingang van 1 januari 1970 is in overleg met de Ondernemingsraad een regeling van kracht geworden voor tegemoetkoming in studiekosten.

De regeling laat zich moeilijk in zijn geheel publiceren, daarom ligt zij voor iedere belanghebbende of belangstellende medewerker van ons bedrijf ter inzage bij de afdeling Opleiding en Vorming. De regeling maakt enerzijds onderscheid tussen:

1. beroepsgerichte opleidingen;
2. algemeen technische opleidingen;
3. applicatie-cursussen;
4. cursussen algemene ontwikkeling en anderzijds in:
 - a. opleidingen welke de medewerker op eigen initiatief gaat volgen en
 - b. opleidingen welke de medewerker op verzoek of op advies van het bedrijf gaat volgen.

Om voor tegemoetkoming in aanmerking te komen, dient de studie te voldoen aan de volgende primaire voorwaarde:

Verwacht moet kunnen worden dat door

de desbetreffende opleiding de geschiktheid van de medewerker voor zijn huidige of toekomstige functie in het bedrijf groter zal worden.

De vergoedingsregeling heeft betrekking op vergoeding van kosten die bestaan uit:

1. bedrijfstijd;
2. bedrijfsmateriaal;
3. cursusgeld;
4. kosten verband houdende met examens;
5. reis- en verblijfkosten.

Kosten voor boeken en andere leermiddelen komen niet voor vergoeding in aanmerking.

De regeling omvat een uitvoerige specificatie van de verschillende mogelijkheden van opleidingen die bij onze medewerkers (kunnen) voorkomen en de vergoedingen daarvoor. Vergoeding vindt in principe plaats op het moment dat de opleiding met succes wordt beëindigd of daarna. Onder nader bepaalde voorwaarden is het verkrijgen van een voorshot op de uiteindelijke vergoeding mo-

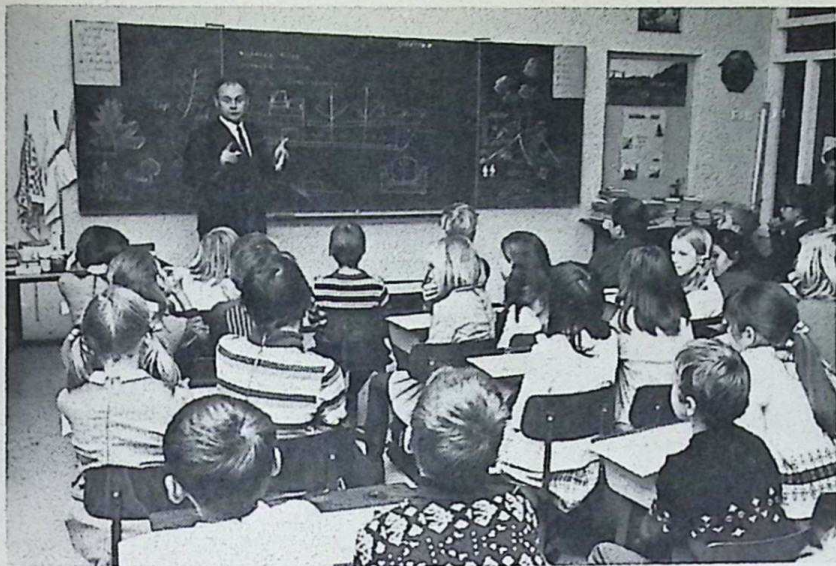
gelijk. Eventueel verleende voorschotten moeten worden terugbetaald wanneer de studie voortijdig wordt beëindigd.

De aanvragen tot het verkrijgen van een vergoeding of toezegging daarvan moeten worden ingediend bij en worden beoordeeld door een commissie bestaande uit:

- a. het Hoofd van de afdeling Opleiding en Vorming;
- b. het Hoofd van de afdeling Personeelszaken;
- c. de Bedrijfsleider of het Hoofd van Dienst onder wiens afdeling de leerling ressorteert;
- d. een lid van de Ondernemingsraad, werkzaam in de afdeling van de leerling of een aanverwante afdeling.

De regeling geldt voor onbepaalde tijd en kan na overleg met de Ondernemingsraad door de Directie te allen tijde worden gewijzigd of ingetrokken.

Alle verder gewenste inlichtingen worden gaarne verstrekt door het Hoofd van de afdeling Opleiding en Vorming, de heer H. Stibbe. Aanmelding uitsluitend in de middagpauze of na werktijd.

Leermeester J. H. Bode stond voor de klas, alsof hij nooit anders gedaan had.

De onderwijzers waren net zo belangstellend als de kinderen

GROEN VAN PRINSTERERSCHOOL NAM EEN GOED INITIATIEF

Enige tijd geleden vervoegden zich twee onderwijzers van de Groen van Prinstererschool bij onze afdeling Opleiding en Vorming. Zij hadden, zo vertelden ze, in De Combinatie gelezen, dat bij Boele heel veel aandacht besteed wordt aan de opleiding. Wellicht dat Boele daarom de helpende hand zou kunnen bieden bij het volgende probleem:

De industrie is voor de kinderen een moeilijk te vatten begrip en het wordt steeds moeilijker. In een geïndustrialiseerd land als het onze moeten de kinderen daarom beter vertrouwd gemaakt worden met dit belangrijke facet van onze maatschappij. Het onderwijs moet „levensecht” zijn. Daarom onze vraag:

Wilt u voor onze 4e en 5e klas een excursie op uw bedrijf organiseren?

Daar kon natuurlijk direct ja op geantwoord worden. Zelfs gingen we nog een stapje verder door voor te stellen om vóóraf op school de kinderen iets over het bedrijf te vertellen.

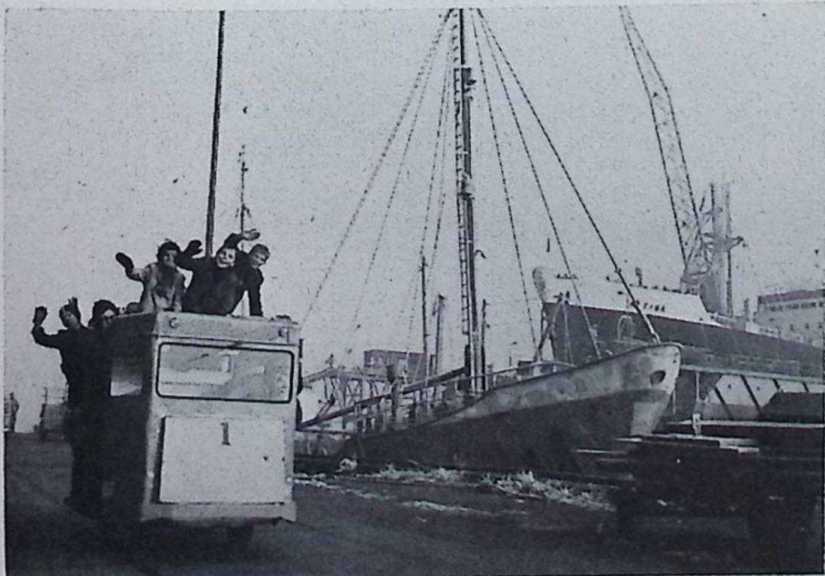
Daar waren de heren onderwijzers tegelijk enthousiast voor en zo gebeurde het, dat de heren H. Stibbe en J. Bode op een morgen voor de klas stonden en de kinderen van klas 4 en 5 zo eenvoudig, maar doeltreffend mogelijk over het bedrijf vertelden. Hoe zo'n schip in grote trekken in elkaar zit en welke beroepen er al zo bij ons voorkomen.

De kinderen mochten vragen stellen en daaruit bleek, dat ze heel geïnteresseerd

waren in het onderwerp. „Hoe zit dat roer vast mijnheer?” — „Als dat schip op zee motorpech krijgt, wat dan, mijnheer?” — „Hoe werkt het stuur, mijnheer?” — „Zijn er dienstmeisjes aan boord?” (dat was een meisje) — „Waar staat de pijp?” („Een schip heeft een schoorsteen, geen pijp”, zei mijnheer Stibbe, een pijp heb ik in mijn jaszak en liet de pijp zien die hij toevallig niet in zijn mond had).

Na deze voorbereiding op school hebben de kinderen in groepen ons bedrijf bekeken. En daarna hebben ze er een werkstuk over gemaakt in de vorm van een plakboek of zo. Want van de zelfwerkzaamheid leer je het meest.

Per truck over het bedrijf

Per bus weer naar school

MUZIEKVERENIGING EXCELSIOR

Het voorlopige programma van „Excelsior” voor 1970 ziet er zo uit:

Zaterdag	21 maart	Uitvoering in kantine
Maandag	30 maart	Paasmars in alle vroegte.
Donderdag	30 april	Lampionstocht t.g.v. Koninginnedag.
Dinsdag	5 mei	Vermoedelijke samenwerking met andere corpsen in de gemeente.
Zaterdag	30 mei	Mars met taptoe te Montfoort (In kader van uitwisseling).
Donderdag	18 juni	(Mogelijk jeugdconcert door orkest).
Zaterdag	20 juni	Middagmars te Bolnes.
Zaterdag	1 aug.	Middagmars te Bolnes.
Zaterdag	15 aug.	Avonconcert muziektent (vooraf mars drumband en majorettes).
Zaterdag	5 sept.	Middagmars te Bolnes.
Zaterdag	26 sept.	Middagmars te Bolnes.
Zaterdag	10 okt.	Middagmars te Bolnes.
Zaterdag	5 dec.	Medewerking Sintnicolaasfeest in kantine (orkest).

Verder staan nog op het programma de najaars-kontaktavonden, maar daarvoor zijn de data nog niet vastgesteld.

Dit programma moet als voorlopig worden beschouwd, daar meerdere aanvragen voor marsen of medewerking in welke vorm dan ook, kunnen binnenvallen. Daardoor zouden enige data kunnen vervallen of nieuwe worden tussengevoegd.

TOONEELVERENIGING

De winter 1970 is nog niet eens voorbij, maar de toneelvereniging denkt nu al aan de winter van 1971, het nieuwe toneelseizoen 70/71. Het programma daarvoor is uiteraard nog geheel blanco; men moet nog op gaan bouwen.

Maar alvorens daarmee begonnen wordt, is het wenselijk, dat het aantal medewerkers/sters uitgebreid wordt.

De toneelvereniging repeteert op vrijdagavond om 8.00 uur in de bovenzaal van de kantine. Gaat u er eens heen om kennis te maken en wellicht ontdekt u dan, hoe leuk en ook hoe ontwikkelend het acteren is. Zowel dames als heren zijn van harte welkom.

RIJWIEL- EN BROMFIETSSTALLING

Naar aanleiding van een recent geval, waarbij een bromfiets werd beschadigd en een rijwiel ontvreemd, wordt er nog eens met nadruk de aandacht op gevestigd dat het bedrijf geen aansprakelijkheid aanvaardt voor vermissing of beschadiging van rijwielen en bromfietsen, die gestald worden in de rijwielstallingen bij de kantine.

De aanwezige bewaker heeft alleen tot taak toezicht te houden op de gang van zaken in deze stallingen en deze schoon te houden.

GOEDKOPE BANANEN VOOR DE LIEFHEBBERS

Op 11 februari j.l. kregen we de bananenboot „Cibao” aan de werf. Deze boot is door v. Nievelt, Goudriaan & Co. gekocht en voorzien van de nieuwe naam „Choluteca”. In ruim II van deze boot ligt nog een grote partij bananen, die door de havenstaking in Southampton niet gelost kon worden. De rederij-inspectie heeft vastgesteld dat, tengevolge van het rijpingsproces, de lading uiterlijk over vier weken gelost moet zijn.

Met de rederij is daarom overeengekomen, dat de lading als „afkomend materiaal” beschouwd zal worden en, tegen een geringe vergoeding voor uitladingskosten, aan ons personeel ten goede zal komen.

U begrijpt, dat deze „verkoop” alleen maar ruwweg kan geschieden. Er is geen gelegenheid om te wegen en te verpakken. Daarom is de volgende maatregel genomen:

Verkoop uitsluitend per grote kam variërend van 40 tot 50 bananen). Per persoon kunnen niet meer dan drie kammen gekocht worden. De prijs is (schrikt u niet) f 0,50 per kam. U kunt hiervoor een bonnetje aanvragen bij uw baas of chef. Verrekening geschiedt door inhouding op het loon.

De bananen kunnen afgehaald worden 's woensdags na Pasen, direct na afloop van de werktijd in de expeditieloods.

PERSONALIA

Jubilea:

40 jaar

7-4 W. Schouten, elektrisch lasser

In dienst getreden zijn:

- 12-1 J. Aranda Dominguez, koperslager
- M. Gomez Rubio, ijzerwerker
- 16-1 R. Torrente Diaz, hakker
- 19-1 E. Valls Montalar, leerling-lasser
- J. van Es, ijzerwerker
- 20-1 H. v. d. Berg, boorder
- 21-1 A. Aded Rivera, brander
- 22-1 J. Ruiz Lopez, elektrisch lasser
- 23-1 J. Montes Marin, ijzerwerker
- D. Melendez Virues, ijzerwerker
- A. Vela Vazquez, elektr. lasser
- J. Galvin Palacios, elektr. lasser
- 26-1 D. Keekstra, hakker
- L. J. Andringa, waarnemend kok
- F. Vega Lopez, ijzerwerker
- M. Garcia Trinidad, koperslager
- 28-1 P. Appiah, bankwerker
- 1-2 M. Brugmans, bouwk. tekenaar
- Mej. C. Vlasblom, typiste (rek. afd.)
- 2-2 H. Plug, hellingschipper
- J. Lodder, hulp-ijzerwerker
- 9-2 Mevr. L. A. Soeters-Dooms, telefoniste
- T. H. Catersels, bankwerker
- 13-2 A. Gonzalez Rey, stellingmaker
- F. Salgueiro Prieto, hakker
- L. Negreira Turnes, leerling-lasser
- J. M. Piñeiro Montero, nagelheter
- F. K. v. d. Eik, medew. pers.zaken
- J. J. Wassen, leerling-lasser
- A. Leungen, leerling-lasser

Vertrokken zijn:

- 16-1 G. C. Sundermeyer, bankwerker
- 23-1 J. v. d. Elst, leerl. metaalbewerken in de scheepsbouw
- 30-1 E. Ruiz Ortega, werkster logiesgeb.
- B. Andeweg, bankwerker
- H. A. van Ruyven, praktkant (scheepsbouw)
- J. H. van Bennekom, praktkant (werktuigbouw)
- J. Diaz Moreno, ijzerwerker
- 5-2 J. A. Maceiras Freire, elektr. lasser
- 13-2 J. de Jong, bankwerker
- 16-2 J. J. Fernandez Fernandez, stellingm.

Gepensioneerd:

- 31-12 G. G. Leensvaart, huisknecht
- 23-1 H. v. d. Bolsem, ijzerwerkersbaas

Gehuwd zijn:

- 1-1 De heer J. Pardo Santana met Mej. M. L. Rico Guerrero
- 11-1 De heer J. L. Velarde Gonzalez met Mej. R. Muiñoz Martinez.

Geboren zijn:

- 17-1 Maria Antonia, dochter van de heer en mevrouw Pico-Ortiz,
- 31-1 Peter Alexander, zoon van de heer en mevrouw Van Vliet-Krijgsman,
- 3-2 Adrianus, zoon van de heer en mevrouw Anninga-Ritmeester,
- 4-2 Pieter Willem, zoon van de heer en mevrouw Den Boer-Van Galen,
- 7-2 Ana Maria, dochter van de heer en mevrouw Jara-Garcia,
- 9-2 Janine, dochter van de heer en mevrouw De Lorijn-Pluijms.

IN MEMORIAM

Op 17 januari 1970 overleed op 61-jarige leeftijd de heer

PIETER BASTIAAN GOUDSWAARD, die sinds 25 augustus 1947 als electriciën bij ons bedrijf werkzaam was. Wij gedenken de heer Goudswaard als een toegewijd medewerker van ons bedrijf en wensen zijn vrouw en verdere familie kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.

Op 21 januari 1970 overleed op 75-jarige leeftijd de heer

PLEUNIS VAN DAM, die van 15 december 1937 tot en met 12 december 1959 bij ons bedrijf werkzaam was als transporteur.

Op 13 februari 1970 overleed op 89-jarige leeftijd de heer

FOP CORNELIS PUNT, die van 10 april 1911 tot en met 17 december 1955 bij ons bedrijf werkzaam was als scheepsbeschieter.

Op 24 februari 1970 overleed op 72-jarige leeftijd de heer

GERRIT PIETER DE WAARD, die van 2 januari 1946 tot en met 23 maart 1962 bij ons bedrijf werkzaam was als kraanmachinist.

Wij gedenken deze oud-medewerkers als trouwe medewerkers van ons bedrijf.

Hun familie wensen wij de kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.